

СВОБОДА

LIBERTY

Часопись для руского народа въ Америцѣ и органъ „Руского Народного Союза“.

Рѣкъ VIII.

Олифантъ, Па. Четверъ 8-го Ноембра 1900.

Число 42.

КАЛЕНДАРЬ.

Ноемберъ.	8	Димитрій велич.
	9	Несторъ муч.
	10	Терентій муч.
	11	22. по Свѣт. Анастасія перемуч.
	12	Зиновій и Зинонія
	13	Стефанъ, Амилій и Урбанъ
	14	С. Косма и Даміанъ

ЗМѢСТЪ.

Водъ Редакціи. — Переглядъ тижневый. — Що робити зъ грошми? — Русскіи работники лутчѣе ся разомъ. — Водъ Редакціи. — Новинки. — Поемнѣе въсти. — Письмо о воздѣ. — Фейлетовъ: Пригоды капуляса. — Цыганъ баба. — Для папашъ дѣтей. — Вечерня. — Надбѣлае. — Оголошенія.

Водъ Редакціи.

Новый книжки: „Русско-англійскій проводникъ“ 50 ц. „Капиталъ и праца“ 10 „ „Ворба клясъ“ и „Чому работники організують ся“ 10 ц. Ся книжки повиненъ каждый Русинъ мати.

Присылайте замовленія вразъ зъ грошми на календаръ на рѣкъ 1901. Буде коштувати 50 центовъ, але и буде въ нѣмъ що почитати.

Котрый бизнесменъ не приславъ ще своего адвертаменту до календаря (о-денъ цѣль коштуе \$1.25, другій, третій и т. д. по 50 цнт.), нехай зробить се всейчасть, бо потѣмъ буде за по-зно. Такъ само нехай всѣ тѣ опшати ся, що хотѣли-бъ образокъ який до календаря дати.

— Чи записались те со бѣ въ „Свободу“? Если нѣ, зробить то сейчасъ. Не чекайте, чтобы васъ хто нукавъ, але пошлѣть 2 доллары до редакціи, а достанете квитъ и „Свободу“ точно по тѣмъ днямъ. Помните, что „Свобода“ все стоитъ за правдою и за работнымъ народомъ, та що чимъ больше людей буде за „Свободу“ платити, тѣмъ буде она и лѣпша и больше.

Пригоды капуляса.

(Нар. казка).

(Ковень.)

Прийшоу капуляса зо своимъ трома камратами до нѣкого (мѣста) и вгнали до одной жидовской трактирнѣ тай посѣдали до кресель, а такъ капуляса ся просить гвастителя трактирнѣ: „що нового чувати?“ Гваститель говоритъ: „небарзѣ добре гѣ насѣ чувати.“ Капуляса: „а що таке?“ Жидъ: „ни, наши цѣсарѣ мали три принцези такъ тотѣ принцези ходили коло моря на прохадку и ихъ кто-си вкрали, а труднѣ такого человека найти, абы тотѣ принцези вынайшли; южъ цѣсаръ на то то дже скелтували.“ Говоритъ капуляса: „Знаете що господине, мызме мудерцѣ съ цѣлого свѣта, а мы тотѣ принцези найдеме.“ „Ни, добрѣ, але я думаю, то трудно ихъ найти.“ „Чомъ?“ говоритъ капуляса. „Ни, бо ту есть еденъ старый кляшторъ а до того кляштору каждый вечеръ мусить ити еденъ волякъ кашу готовить а до рана нема ни каша ни во-ака, хтоси ихъ гѣ ноци краде. Та нашъ цѣсаръ южъ и войска дже стратилъ при тѣ кашѣ а ту розмаитѣ мудерцѣ была а тому конца не можутъ дойти, то я не знамъ ци вы годни, пане.“ „Господине!“ говоритъ капуляса, „кедъ я разъ по-вѣмъ, що я ихъ вынайду, то вынайду, бо мызме моцаре а мудерцѣ наибольшѣ на свѣтѣ.“ „Ни, то я дамъ знати найяснѣйшому цѣсарови.“ „Можете“, говоритъ капуляса. Жидъ далъ знати цѣсарови о мудерцахъ, такъ цѣсаръ розказалъ, что-

бы мудерцѣ до нѣкого послалъ. Приде жидъ ка-же мудерцѣмъ, что найяснѣйшій цѣсаръ хоче па-нохъ мудерцохъ до себе. Оповѣлъ капуляса: „така мѣ дорога до цѣсара якъ и цѣсарови ку-намъ.“ Жидъ далъ знати цѣсарови оповѣдь, что они не подутъ до цѣсара, най цѣсаръ прийдутъ до нихъ, кетъ хотять жебы вмѣ принцезы на-пли. Цѣсаръ ся застановилъ на оповѣдь, але потѣмъ сѣлъ до керича, пришоу ку мудерцу капулясови. Приде до мудерцохъ: „то высте мудерцѣ съ цѣлого свѣта?“ Капуляса говоритъ: „гей!“ „А вынайде те моѣ три страченъ прин-цезы?“ Капуляса говоритъ: „Подѣ тышрома дня-ми ту будутъ.“ „А заплату дстанете такъ“, говоритъ цѣсаръ; „троемѣ ся ожените зъ моѣми принцезами, а четвертый най сой выбере жену, де хоче а до королевства буде малъ таку частъ, якъ и вы трое.“ Говоритъ капуляса: „о тѣмъ на потѣмъ; плаца жадной не пожадаме пока-не найдеме, лемъ хочеме, жебы цѣсаръ дали роз-казъ тотѣ чорвы фаны познати, а банды жебы по мѣстѣ грѣли, жебы была веселость не сму-токъ. Ай намъ жебы одну банду дали, жебы намъ грала, и жебызме мали ѣсти, ити достъ за darmo.“ „То ся стане“, повѣлъ цѣсаръ. Такъ поють, ѣдятъ, банды имъ грають, ажъ приходитъ вечеръ, такъ говоритъ капуляса до того, що ка-мѣня дусилъ: „ты подѣстѣ гнѣст гѣ вечеръ до кляштору кашу варити.“ Такъ онъ пошолъ; го-туе, готуе, мѣшатъ, ажъ ту приходитъ дванад-цать година гѣ вечеръ, сходить якись цыганчикъ до-ло коминомъ и просить ся, ци каша южъ готова. А той говоритъ: „я тобѣ дамъ кашу, лемъ подѣ-ту.“ Пришоу цыганчикъ по кашу, хоче брати, тотъ не хоче дати такъ, же имъ пришло до бит-

ки и такъ ся били, же цыганчикъ того мало не домордувалъ, лемъ той ся му вырвалъ а такъ утѣкъ на трактирню. А цыганчикъ взялъ кашу и понюсъ до цѣкла принцезамъ. Говоритъ капу-ляса: „та якъ тамъ было?“ „Но, якъ пришло цыганчикъ о дванасти по кашу — я му не хо-гѣлъ дати. Зачализме ся бити такъ, же вѣнь ма-мало не домордувалъ, лемъ емъ ся му вырвалъ и фтукъ“, говоритъ той, що камѣня дусилъ въ рукахъ: „Ей, брате, та ты не моцный, кой ты далъ цыганчикови кашу взяти.“ Такъ пришоу другой вечеръ, такъ капу-ляса розказалъ ити кашу готовить до кляштору тому, що въ рукахъ зѣлзо дусилъ. Такъ онъ пошолъ. Готуе кашу, готуе, ажъ ту приходитъ 12-ета година гѣ ноци — иде цыганчикъ до-ло коминомъ а просить ся: „готова южъ каша?“ а той му одповѣдъ: „я тобѣ дамъ кашу, кедъ ти тамтоу не далъ.“ Але цыганчикъ зомкнулъ ся доло коминомъ и бере кашу — тотъ му не хоче дати и злупали ся би-ти и били ся ажъ до рана и такъ цыганчикъ змор-дувалъ моцаря, што лемъ ся му ледво вырвалъ и утѣкъ до трактирнѣ а цыганчикъ кашу взялъ. Просить ся го: „та якъ тамъ, доготовилъ есь тоту кашу?“ Оповѣдъ: „Але де; такъ ся зо-вѣмъ стало якъ и съ тамтымъ тамтой ноцъ.“ Говоритъ превращагора: „Ей, вы братя не моцны, кетъ вы ся дали побити едному цыганчикови. Будете видѣти якъ и подѣ, што я му зроблю.“ На третю ноцъ розказалъ капуляса поѣти кашу варити превраща-горѣ и онъ ишоу. Варитъ, ва-ритъ, ажъ ту позно гѣ ноци приходитъ цыган-чикъ доло коминомъ, а просить ся: „ци каша кашу готову?“ „Ажъ я тобѣ дамъ кашу, кетъ

ти тамты не дали.“ Скорчить до цыганчика го бити, але цыганчикъ ся трималъ; такъ ся били до бѣлого рана и такъ превраща-гора мусѣлъ у-ступити а фтечи, а цыганчикъ кашу взялъ. Прий-де до трактирнѣ — просить ся го: „та якъ тамъ было?“ „А, дайте покой; то собака який-си ци-ганчикъ. Такъ емъ ся зъ нимъ бралъ, биль до те-перъ п такъ емъ мусѣлъ уступити, а вѣнь ка-шу взялъ.“ А капуляса говоритъ: „Ай вы бра-тя не моцны. Будете видѣти што я му зроблю.“ На четверту ноцъ пошолъ капуляса кашу вари-ти. Варитъ, — ажъ ту гѣ ноци приходитъ доло коминомъ цыганчикъ и просить ся, ци южъ каша готова. „Я тобѣ дамъ кашу“, говоритъ капу-ляса. „Ту до мѣха а кѣвъ по нѣмъ!“ Такъ кѣвъ били цыганчика гѣ мѣху, а капуляса лемъ ва-ритъ кашу. Потѣмъ прилѣтуе другой, кричитъ: „што таке, же нѣтъ каша ани цыганчика?“ Го-воритъ капуляса: „подѣ и ты до мѣха, кѣвъ по нѣмъ!“ И такъ кѣвъ били обохъ гѣ мѣху. По-длугѣмъ часѣ прилѣтуе той самъ гѣзда зъ ланц-ками, хромый, кричитъ: „што таке, де каша?“ „Я ти дамъ кашу“, говоритъ капуляса, „подѣ-ту до мѣха а кѣвъ по нѣмъ!“ И такъ кѣвъ били вѣсьхъ трѣхъ гѣ мѣху. Такъ-значе той хромый просити ся капулясови, жебы ихъ пустилъ. „Но, нѣтъ; я васѣ потля не пущу, пока мѣ не приведе те тотѣ три принцезы, ко-трысте вкрали.“ Говоритъ хромый: „То южъ ти ихъ приведеме, лемъ насѣ пустъ.“ „Но, нѣтъ. Пущу того найменшого, першого най мѣ прин-цезы приведе.“ И такъ зробилъ. Капуляса пу-стилъ го и той привѣдъ йому три принцезы. А-ту говоритъ: „кѣвъ добрѣ по нихъ!“ Хромый ся просить: „то што хочешъ ити? Принцезы ту

Що робити зъ грошми?

Страйкъ углярѣвъ въ Пен-сильвеніи скончивъ ся. На-водозву зо стороны уряду „Руско-Народного Союза“, чтобы тѣ Русины, що не-дѣткней страйкомъ скла-дали грошѣ, котрыхъ бы въ разѣ потребы можна жути для споможѣня бѣдныхъ — водѣлкались деяки люди зъ Troy, N. Y., Ansonia, Conn., Jersey City, N. J., New York, N. Y., Pittsburg, Pa., Wick-haven, Pa., Olyphant, Pa. и Chicago, Ill. Грошѣ присла-ный сими людьми були кви-тованъ въ „Свободѣ“. Всѣхъ грошей зѣбрано \$138.25. Зъ того выпозпчено страйке-рамъ лишь \$13.00, зъ ко-трыхъ звернено назадъ \$5.00, а есь на дѣвъ, що и \$8.00 зѣстанутъ назадъ звернений.

Въ виду сего въ рукахъ ре-дакціи „Свободы“ находитъ ся теперь готовыхъ грошей \$130.25, а коли довѣ зѣста-не водданный буде \$138.25. Сума се вправдѣ невели-ка, але зваживши, что бога-то Русинѣвъ працюе при-твердомъ угло, зваживши, что Русины вѣсь работники, отже бѣднѣ люди, что по-добна складка рѣчь зѣвѣмъ у насѣ нова, и что противъ сѣи складки агитували на-ший протавники — навѣтъ такую малу складку треба-вважати за рѣчь потѣша-ючу. Але не о се ходитъ. Ходитъ о те, что зъ тѣми грошми робити? Страйкеры вѣже нашоу помощи не по-трѣбують, а грошѣ зѣбраны лежать въ рукахъ редакціи, котра самовольно не хоче-анѣ не смѣе ними розпо-ряджати. Зѣстае отже одво-

такъ якъ була публично заголошена складка, такъ само публично запытати всѣхъ, що зложили грошѣ, чи хотять они, чтобы сѣ гро-шѣ, назадъ имъ звернути чи на яку другу цѣль оберну-ти, що мы отнемъ и робя-мо, та просимъ, чтобы жер-тводателѣ дали намъ водпо-вѣдъ въ сѣи справѣ най-дальше до 1-го грудня.

Будучи сего переконаны, что нѣхто зъ жертводателѣвъ не схоче дарованыхъ гро-шей назадъ водбирати, мы робимо предложѣне, чтобы сѣи грошѣ обернути въ ко-рысть народнои кассы, котрой намъ доконче потре-ба. На вѣчу, котре мае вод-бутись 1-го января 1901 въ Jersey City, N. J. въ дѣлѣ Емигранційного Дому и дру-гихъ важныхъ справъ, мо-жна бы заложити нове то-вариство чисто народне подѣ назвою Нова Русъ, Молода Русъ, Закопанска Русъ або якоу другоу, выбрати урядъ и ему воддати сѣи грошѣ до кассы, котра була бы народ-ною и грошѣ зъ неи лишь на народнѣ цѣли булѣ-уживанѣ. До товариства та-кого мѣгъ бы належати каж-дый Русинъ за маленькою мѣсячною або рѣчною опла-тою. Товариство таке добре зъорганизоване могло-бъ при-нести велику корысть для нашихъ народныхъ справъ не только тутъ, але и въ старѣмъ краю.

Въ виду сего пытаемо ще разъ Вп. жертводателѣвъ, что зъ тѣми грошми робити?

ДЛЯ НАШИХ ДѢТЕЙ.

BERTIE AND NELLIE PAY A VISIT TO PATTY

Aunt Mary's little basket carriage, drawn by this and that and attended by Ben, was well known in the villages round. Bertie and Nellie often went with her when she made visits to her poorer neighbors and learned what pleasure trifling gifts were capable of giving from a loving, gentle hand like their aunt's. Sometimes it was a frock for a baby or a bonnet cleaned and retanned for its mother, sometimes it was an interesting book with large print for an old man or a transparent drawing slate and a stock of pencils for a sick child's amusement when not able to run out and play and yet too well to lie in bed all day. With her gifts Aunt Mary always had a loving

СHE SAID THEY MIGHT FOLLOW HER INTO THE COTTAGE

word of sympathy which made them doubly welcome. A hint as to cooking or sewing or coming to church regularly was taken kindly from the good lady. One day Aunt Mary said she was going on rather a longer drive than usual and asked the children whether they would like to come with her.

"Oh, yes, Aunt Mary. Where is it we are going?"

"To a village far away there among the hills. It is not a very good road for this and that, but never mind, I am anxious to take you. There is something to see there which may do you good."

"Something to see? What, auntie? Tell us."

"No. We will wait till we get there. It was put into my head that it would be a good sight for a certain little girl I know who came crying to me this morning with a thorn in her finger and said she could not let Susan take it out, for she could not bear pain."

Nellie blushed. She knew who this little girl was. After dinner they set off, Aunt Mary putting in a basket which was full of many good things, the children were sure. Nellie and Bertie sat behind, as Ben was wanted to drive. The road was bad in one part, and Aunt Mary thought this and that would need a stronger arm than hers to hold them in going down the hills. It was a pleasant drive over a wide common at first and then down a sandy lane which led to a valley between two sloping hills. Behind the hills, where the mountains shut in a little lake, lay Deep Glen, Aunt Mary's country home. A pretty little village nestled here, but they went on and on till they came to another narrow lane, up which this and that must climb. Here Bertie and Nellie got out and walked with Ben, who climbed up the steep hedges for briar roses and straggling honeysuckle and gathered the children quite a lovely nosegay. Getting up the hill was a long business, for this and that were allowed to rest many times. Ben putting a stone behind the back wheels and going to praise and pat his favorites, as if they were performing a great feat by dragging the light weight of Aunt Mary and the basket carriage up the hill.

The top was gained at last, and two or three cottages stood just beyond. Before the first Aunt Mary stopped. A little white bearded boy playing in the road waved his cap and then went running up the path to the cottage door, calling out to some one within named Mollie. Mollie proved to be a tall girl of 11, who came out smiling to greet Aunt Mary.

"How is Patty today, Mollie?"

"Much as ever, ma'am. Will you please to come in? Mother's gone down to Farmer Jles' for a day's work," answered Mollie.

Aunt Mary got out of the carriage, and, giving Bertie the basket to carry, she said they might follow her into the cottage. It was a tidy room they entered, but no one was there. Aunt Mary seemed to know the way. She opened a door at one end of the kitchen and said, "I may go up, I suppose, Mollie."

"Oh, yes, ma'am," said Mollie, who was trying to keep Bill, the white bearded boy they had seen in the road, from pushing up against the children. "Patty will be rarely glad to see you. It's been a bad day with her."

Bertie and Nellie climbed up a few steep stairs after their aunt and entered a little low room with a sloping roof, where in a small bed lay a little girl with a thin, pale face and large, dark eyes, which in spite of the dark rings round them and the sunken hollow cheeks beneath had a bright expression.

"Well, Patty, my child," she said as a little, shrunken, thin hand was eagerly stretched out, "how are you today? I have brought two little friends to see you. Put the basket down, Bertie, and come and speak to Patty."

Bertie obeyed, and he and Nellie each

took the sick child's hand in theirs for a moment and then seated themselves on one wooden chair which Mollie dusted, while Aunt Mary took the other.

"I am so glad to see you," said Patty. "It has been a bad day, but I am better now," she added brightly. "And I can talk to you now, ma'am. Oh, I like to see that little boy and girl so much!" Patty's eyes rested on her little visitors with a sort of earnest admiration very touching.

"I have brought you some strawberries, Patty, and some flowers and cream and a little loaf Susan baked for you and some beef tea. Now, Mollie, bring us two plates, and we can take the things out of the basket. I dare say Patty would like some strawberries. Give her some, Nellie." Nellie picked some fine ones from the rest and went up to Patty with a smile.

"Put them in her mouth, dear," said Aunt Mary. "She can't use her right hand, and the other is very weak, but stronger than it was, Patty?"

"No; not much. I shall never be well again. I know that, but if I could only use my hands it would be such a comfort, but it's all right and best, ma'am, and you have taught me to try to bear it."

"You have tried, dear child, and not in vain. Look! I have brought you a new picture. Shall I take it upon the wall beside the other?"

"Thank you, how kind! Oh, that is a beauty! Tell me about it, please."

Aunt Mary told how it was a picture of him who bore our griefs and carried our sorrows and ever lives to make intercession for us who are suffering and weak. The picture showed our Lord bearing the cross up the hillside of Calvary, and underneath was printed, "Surely he hath borne our griefs."

Little Patty's dark eyes filled with tears as Aunt Mary spoke softly of this man of sorrows, and yet she did not look sad as she said: "I am happy now. When the pain comes ever so bad, I shall think of him, and if I am cross or impatient I shall ask him to help me, and he will. I am very happy."

Very happy there in that little room, unable to move hand or foot from her bed, often in pain—"terrible pain," as Mollie said. It was a lesson Bertie remembered long and Nellie never forgot. After reading and talking a little more Aunt Mary and the children left the cottage. All the way home they were subdued and quiet.

"Will she die, Aunt Mary?" asked Nellie. "That poor little girl!"

"I cannot tell, dear. She can never be well, and yet, Nellie, this time last summer she was as well as you are now."

"Oh, auntie!"

"Yes. Patty was climbing over a gate with Billy, the little boy you saw, last harvest time, and her foot slipped, and she fell heavily with the child. From that day she had a pain in her side, and in the winter she caught a violent cold which settled there, and gradually she lost the power of moving her right arm and leg. She has been what we call paralyzed ever since, and sometimes the pain in her side is very, very bad."

"Aunt Mary," said Bertie, "I know I could not bear pain as Patty does. I might try, but I could never be happy. She said she was happy."

"I believe she is, my boy, really happy, but she has that which makes any one rich, the 'pearl of great price.'"

"If I am ill, I hope I shall have it, too," said little Nellie.

"We shan't be like Patty, you know," said Bertie. "We shall!"

"Tush, Bertie. You cannot know how long you may have your health and strength granted you. That is why I believe it to be good for even little children like you and Nellie to see the sick and suffering sometimes, especially if they are children too. It makes us number up our daily blessings, which too often we never think

"LOOK! I HAVE BROUGHT YOU A NEW PICTURE!"

of. When you return to your happy home, I hope you will sometimes think of little Patty and her patience in her suffering and weary life."

"If ever I am discontented and cross," said Nellie, "I hope I shall remember her."

Bertie did not speak, but he loved his little sister dearly, and he stooped and kissed her softly. She returned his kiss, and so the drive ended quietly but happily.

"Run on the terrace, children, till you hear the first dinner bell ring for dinner," said Aunt Mary as she entered the house—Florence Redington Wade in Pittsburg Dispatch.

A Strange Russian Town.

An entire town has recently been discovered in the dominions of the czar of the existence of which no one seems to have had any idea. Deep in the forests of the Ural lies a flourishing city, the inhabitants of which speak a curious language of their own and seem to form a sort of ideal commonwealth in which taxes and tax gatherers among other troublesome things are unheard of.

"Well, Patty, my child," she said as a little, shrunken, thin hand was eagerly stretched out, "how are you today? I have brought two little friends to see you. Put the basket down, Bertie, and come and speak to Patty."

Bertie obeyed, and he and Nellie each

ВСЯЧИНА.

— Въ Хинахъ есть все не такъ лѣтъ въ насъ, все на водворотъ. Женщины не носятъ тамъ сплдинн, робѣтники не мають дня вызначено на водпочинокъ, а высокій урядники и великія паны не мають жадного гонору анъ амбіціи. Дальше — почетнымъ мѣсцемъ есть тамъ сторона лѣва, жолудокъ пробукмъ мудрости (а не голова); здѣймане капелюха передъ кимъс уважае ся за велику зневагу, а бѣду барву носить они на знакъ жалобы. Мыши, шурь, глисты земна и гнѣздо птаха погала, се въ Хиня найбільшій присмакъ, а найтяжшою журбою и нарою божою для него суть его дѣти, котрі родять ся а не хотять — умерати.

— Если невѣдлыкъ не порве кайдаковъ (лапчуховъ), то кайдамы зломлять невѣдлыка.

ГАТКЫ (ЗАГАДКИ).

- 1) Штерме орымъ одной лѣще знесла.
- 2) Лѣтатъ крыль немає, сѣдять пихъ не має.
- 3) Штерме братя еденъ хлѣбъ не можуть изъвести.
- 4) Штерме братя едегъ другого не може здогонети.
- 5) На горѣ дырва рубаютъ, до валалу трѣски падають.
- 6) Пить стрѣховъ то змокла, а па вонъ то суха.
- 7) Буде нехъ сто уедно а еденъ ѣтъ роскаже и ѣтъ роздрлыѣ.
- 8) На горѣ тучный вечеръ лежить?
- 9) Што то у зимѣ ся бѣале, о яре сѣрье, у лѣтъ зеленѣе, а осене жовтѣе?
- 10) Є у насъ такой когутъ, што увинъ попить землю идегъ, а косяци му до горы стоять?
- 11) Лѣзе, лѣзе по жѣлѣзи, души нема душу несе?
- 12) Хто па свѣтъ на самый перетъ умеръ?
- 13) На колько Иусъ Христосъ кенѣтъвъ бытъ прибытый?
- 14) Хто естъ матеровъ намовъ тѣлесновъ на свѣтъ?
- 15) Хто естъ матеровъ душевновъ на свѣтъ?
- 16) Хто живѣт вайдовше на свѣтъ?
- 17) 700 кабатывъ, а вѣтеръ задуе, плечи ей голы?
- 18) Естъ у насъ една панѣ, сѣдетъ соби на пѣцу у червенимъ кабатеку?

Подаетъ М. В. Морочовичъ.

Вѣдагда будутъ въ слѣдуючѣмъ числѣ

НА ДОСЛАНЕ.

Думка.

Ой бѣда-жъ мнѣ на томъ свѣтъ
У чужий лѣгъ —
Нема кому пораненой
Рученьки завити.

Нема кому потѣшити
Нѣ пожалуати,
Ой мушу я свою руку
Та самъ завити.

Кобы жѣпка, дѣти були —
Бы ся розпалакали
Скорше бы ся мои раны
До купы стуляли.

Н. Г. Пейко.

Юрко А Прокоповичъ,

погребникъ, готельникъ, и Livery Stable.

— Галя на митингъ и забавы, —

201 Jones Str., OLYPHANT, Pa

НАЙЛѢПША ГРОСЕРИЯ въ Олифантѣ

Ковальчича и Осеняка

на River Str.

Хлопцѣ и жѣнки купуйте у нихъ а не пожалуете.

РУССКІЙ КРАВЕЦЪ.

Въ Шамокинѣ, Па. мешкае

русскій кравецъ

ПЕТРО ВУЗНИЧЪ,

146 Lincoln str.

Робить вѣтъ всѣлякы

убраня мужскы

складно и дешево.

Хто у него замовить

убране, пѣкоти тою

не пожалуетъ.

Першій, русскій салюнъ в

РЕСТАВРАЦІЯ ВЪ ПІТСБЪРГѢ, ПА.

АЛЕКСАНДРА ФЕДОРЧАКА.

Масъ вѣтъ гачный салюнъ, де можѣ до-
статъ; напиктъ въсагого рода, а при
томъ утримуе, реставрацію, де можѣ до-
статъ всѣлякого бѣжана. Салюнъ Алек-
сандръчака пѣдъ назв „народный готель“
есть при Carson Str. No 716 мѣжъ 7 а 8
улицею недалеко русскон церкви.

Р. Н. Morgan,

23 N. Main str.

SHENANDOAH, PA.

ОДИНОКІЙ РУССКІЙ ГОТЕЛЬ

Д. ГОЛОДА

38 Green str., JERSEY CITY, N. J.

Каждый Русскій маючій яву небуздъ
потребу въ Нью Йорку, чи въ Оландахъ,
повиненъ вступити до того гѣла, бо
тутъ достане павздорный и пайтаний
напикты всакого рода и порадъ, де най
лучше купити шѣркуту.

ОДИНОКІЙ РУССКІЙ ГОТЕЛЬ

Д. ГОЛОДА

38 Green str., JERSEY CITY, N. J.

Каждый Русскій маючій яву небуздъ

потребу въ Нью Йорку, чи въ Оландахъ,

повиненъ вступити до того гѣла, бо

тутъ достане павздорный и пайтаний

напикты всакого рода и порадъ, де най

лучше купити шѣркуту.

ОДИНОКІЙ РУССКІЙ ГОТЕЛЬ

Д. ГОЛОДА

38 Green str., JERSEY CITY, N. J.

Каждый Русскій маючій яву небуздъ

потребу въ Нью Йорку, чи въ Оландахъ,

повиненъ вступити до того гѣла, бо

тутъ достане павздорный и пайтаний

напикты всакого рода и порадъ, де най

лучше купити шѣркуту.

ОДИНОКІЙ РУССКІЙ ГОТЕЛЬ

Д. ГОЛОДА

38 Green str., JERSEY CITY, N. J.

Каждый Русскій маючій яву небуздъ

потребу въ Нью Йорку, чи въ Оландахъ,

повиненъ вступити до того гѣла, бо

тутъ достане павздорный и пайтаний

напикты всакого рода и порадъ, де най

лучше купити шѣркуту.

ОДИНОКІЙ РУССКІЙ ГОТЕЛЬ

Д. ГОЛОДА

38 Green str., JERSEY CITY, N. J.

Каждый Русскій маючій яву небуздъ

потребу въ Нью Йорку, чи въ Оландахъ,

повиненъ вступити до того гѣла, бо

тутъ достане павздорный и пайтаний

напикты всакого рода и порадъ, де най

лучше купити шѣркуту.

ОДИНОКІЙ РУССКІЙ ГОТЕЛЬ

Д. ГОЛОДА

38 Green str., JERSEY CITY, N. J.

Каждый Русскій маючій яву небуздъ

потребу въ Нью Йорку, чи въ Оландахъ,

повиненъ вступити до того гѣла, бо

тутъ достане павздорный и пайтаний

напикты всакого рода и порадъ, де най

лучше купити шѣркуту.

ОДИНОКІЙ РУССКІЙ ГОТЕЛЬ

Д. ГОЛОДА

38 Green str., JERSEY CITY, N. J.

Каждый Русскій маючій яву небуздъ

потребу въ Нью Йорку, чи въ Оландахъ,

повиненъ вступити до того гѣла, бо

тутъ достане павздорный и пайтаний

напикты всакого рода и порадъ, де най

лучше купити шѣркуту.

ОДИНОКІЙ РУССКІЙ ГОТЕЛЬ

Д. ГОЛОДА

38 Green str., JERSEY CITY, N. J.

Каждый Русскій маючій яву небуздъ

потребу въ Нью Йорку, чи въ Оландахъ,

повиненъ вступити до того гѣла, бо

тутъ достане павздорный и пайтаний

напикты всакого рода и порадъ, де най

лучше купити шѣркуту.

O. Murdza & Bros

46. Second st.

MT. CARMEL, PA.

О. МУРДЗА и БРАТЯ.

Сторѣ заосмотреный най-
лучшими товарищи, спрово-
дженными въростъ въ паршо-
рядныхъ складовъ. Живуть
вонъ манже всѣхъ Русиновъ
въ Mt. Carmel. Продае такожъ
машнерскы одяги и посылаетъ
грошѣ до старого краутоно,
точно, скоро и беспечно.

ОДИНОКІЙ РУССКІЙ СТОРЪ

ЗЪ УБРАНЕМЪ НА ЦѢЛЫЙ

ОЛИФАНТЪ, ПА.

Юрія Хилыка.

Хто хоче мяти добре и
красне убране, а ще до того
за танй грошѣ, то най йде
куповати до Ю. Хилыка, но
най не забуде взяти и гро-
шей зъ собою, бо тамъ усе
cash.

Продае вонъ такожъ „шиф-
карты“ и посылаетъ грошѣ до
вѣхъ частей свѣта. — Йдѣтъ
до старого знакомого!

Гаврилъ Малинякъ

Гуртовный складъ

(Wholesale)

20 Market st.

SHAMOKIN, PA.

Мае завсѣгда на скла-
дѣ свѣже, добре пиво въ
великихъ и малыхъ бочѣв-
кахъ зъ наилучшихъ брова-
ровъ, горѣвки и лѣкеры
наилѣпшого гатунку.

Братя! замовляйте у сво-
го!

Мае завсѣгда на скла-
дѣ свѣже, добре пиво въ
великихъ и малыхъ бочѣв-
кахъ зъ наилучшихъ брова-
ровъ, горѣвки и лѣкеры
наилѣпшого гатунку.

Братя! замовляйте у сво-
го!

Мае завсѣгда на скла-
дѣ свѣже, добре пиво въ
великихъ и малыхъ бочѣв-
кахъ зъ наилучшихъ брова-
ровъ, горѣвки и лѣкеры
наилѣпшого гатунку.

Братя! замовляйте у сво-
го!

Мае завсѣгда на скла-
дѣ свѣже, добре пиво въ
великихъ и малыхъ бочѣв-
кахъ зъ наилучшихъ брова-
ровъ, горѣвки и лѣкеры
наилѣпшого гатунку.

Братя! замовляйте у сво-
го!

Мае завсѣгда на скла-
дѣ свѣже, добре пиво въ
великихъ и малыхъ бочѣв-
кахъ зъ наилучшихъ брова-
ровъ, горѣвки и лѣкеры
наилѣпшого гатунку.

Братя! замовляйте у сво-
го!

Мае завсѣгда на скла-
дѣ свѣже, добре пиво въ
великихъ и малыхъ бочѣв-
кахъ зъ наилучшихъ брова-
ровъ, горѣвки и лѣкеры
наилѣпшого гатунку.

Братя! замовляйте у сво-
го!

Мае завсѣгда на скла-
дѣ свѣже, добре пиво въ
великихъ и малыхъ бочѣв-
кахъ зъ наилучшихъ брова-
ровъ, горѣвки и лѣкеры
наилѣпшого гатунку.

Братя! замовляйте у сво-
го!

Мае завсѣгда на скла-
дѣ свѣже, добре пиво въ
великихъ и малыхъ бочѣв-
кахъ зъ наилучшихъ брова-
ровъ, горѣвки и лѣкеры
наилѣпшого гатунку.

Братя! замовляйте у сво-
го!

Мае завсѣгда на скла-
дѣ свѣже, добре пиво въ
великихъ и малыхъ бочѣв-
кахъ зъ наилучшихъ брова-
ровъ, горѣвки и лѣкеры
наилѣпшого гатунку.

Братя! замовляйте у сво-
го!

Мае завсѣгда на скла-
дѣ свѣже, добре пиво въ
великихъ и малыхъ бочѣв-
кахъ зъ наилучшихъ брова-
ровъ, горѣвки и лѣкеры
наилѣпшого гатунку.

Братя! замовляйте у сво-
го!

Мае завсѣгда на скла-
дѣ свѣже, добре пиво въ
великихъ и малыхъ бочѣв-
кахъ зъ наилучшихъ брова-
ровъ, горѣвки и лѣкеры
наилѣпшого гатунку.

Братя! замовляйте у сво-
го!